

IZ HORJULA

Športni vikend

V soboto in nedeljo, 18. in 19. septembra 1982 so bili krajani in obiskovalci Horjula priče dveh velikih športnih tekmovanj, odvijajočih se na horjulskih cestah in igriščih.

Od Dobrove do Horjula le petnajst minut

V soboto so se na progi Dobrova-Horjul med seboj pomerili kolesarji rekreativci na odprtem občinskem prvenstvu ter na tem slovenskem prvenstvu v dirki na kronometer.

Tekmovanje so organizirali člani kolesarske sekcije ŠD Horjul v sodelovanju z ZTKO Lj. Vič-Rudnik.

Dirke se je po pričakovanju udeležilo precejšnje število kolesarjev – tekmovalcev, pa tudi tistih, ki jim kolo pomeni zgolj rekreativno udejstvovanje.

45 rekreativk in rekreativcev se je zbralo v jutranji megli ob 8.30 na startu na Dobrovi. Prevozili so progo do Horjula, dolgo 11 km in najboljši izmed njih so dosegli odlične rezultate, saj so do Horjula porabili le 15 minut.

Za dosežene rezultate pa so zaslužni ne le kolesarji, temveč tudi prizadevni organizatorji, saj so ves čas dirke skrbeli za red in varnost na cesti ter za dobro počutje tekmovalcev.

Rezultati rekreativcev:

rekreativci od 18 do 35 let: 1. Leben Dušan (RF) 15,00, 2. Lenaršič Martin (Partizan Vič) 15,20, 3. Dovžan Jože (RF) 15,20, 4. Škof Iztok (Horjul), 5. Ličen Matevž (Kokrica)

rekreativci od 36 do 42 let: 1. Orel Andrej (Grosuplje) 17,00, 2. Gliha Franc (Grosuplje) 17,00, 3. Vidrih Slave (Partizan Vič) 17,00, 4. Orel Franc (Grosuplje), 5. Freljih Milan (J. Štucin)

rekreativci nad 43 let: 1. Gale Marjan (RF) 17,42, 2. Omerzel Tone (Grosuplje) 17,42, 3. Fornazzi Tone (RF) 17,42, 4. Kastelic Jože (Partizan Vič)

članice: 1. Jerinc Aleksandra (RF) 20,27, 2. Gliha Mateja (Grosuplje) 20,27, 3. Dolhar Irena (J. Štucin) 20,27, 4. Vrbovec Jelka (Horjul), 5. Marčijan Tanja (RF)

pionirji 7., 8. razred: 1. Cvet Miran (KD Hrastnik) 18,40

pionirji 5., 6. razred: 1. Najdiš Aleš (Horjul) 22,06

Prvi del tekmovanja je bil tako končan že kmalu po 9. uri, ko se je po dolini še vedno vlekla megla. Toda pred štartom tekmovalcev na kronometer je posijalo sonce, ki je dalo dirki dodatno privlačnost. Na štartu se je zbralo okrog 60 kolesarjev, med njimi tudi gostje iz Italije, člani slovenskega kolesarskega kluba Adria iz Lonerja pri Trstu.

Vzdušje je postalo napeto in živahno, start prvega tekmovalca pa so spremljali navdušeni vzkliki navijačev in radovednežev. Proga, ki so jo morali tekmovalci prevoziti, je bila dolga 22 km, vendar ni bila nikomur težka ali celo pretežka, saj so na cilj pripeljali vsi – tako najmlajši, kot najstarejši.

Najboljši tekmovalci so progo prevozili v dobrih 30 minutah, kar je vsekakor odličen rezultat.

Rezultati:

Člani C: 1. Zlebič Štefan (J. Štucin) 30,17, 2. Kokalj Robert (Horjul) 30,28, 3. Jug Marko (Dol) 30,56, 4. Brglez Srečko (RF), 5. Leskovšek Sandi (KD Hrastnik) veterani A: 1. Freljih Milan (J. Štucin) 31,11, 2. Ivanuš Brane (Partizan Vič) 31,33, 3. Najdiš Franc (Horjul) 33,12, 4. Orel Franc (Grosuplje), 5. Lavriša Stane (Purani Lj.)

veterani B: 1. Orel Andrej (Grosuplje) 33,09, 2. Gliha Frnac (Grosuplje) 33,29, 3. Sotošek Stojan (Grosuplje) 33,38, 4. Gregorič Edo (J. Štucin), 5. Šalamun Igor (Grosuplje)

veterani C: 1. Fornazzi Tone (RF) 33,03, 2. Propot Giovanni (Adria) 33,30, 3. Grom Janez (Litostroj) 33,43, 4. Mazzaroli Adriano (Legnano), 5. Hrovat Gabriel (Vič)

veterani D: 1. Jošt Ivan (Kokrica) 35,00, 2. Blažun Stane (RF) 35,05

veterani E: 1. Mugerle Franc (RF) 36,03, 2. Porenta Marjan (RF) 38,58, 3. Porebar Lojze (RF) 46,47

veterani F: 1. Žirovnik Milan (RF) 40,52, 2. Šipelj Jože (RF) 43,32

članice: 1. Jerinc Aleksandra (RF) 36,06, 2. Gliha Mateja (Grosuplje) 37,52, 3. Marčijan Tanja (RF) 48,35 rekreativci: 1. Dovžan Jože (RF) 31,40, 2. Leben Dušan (RF) 31,52, 3. Lenaršič Martin (Partizan Vič) 32,06, 4. Puzin Drago (Disk Domžale) 32,09, 5. Ratkovič Dušan (Vrhnika) 32,30

Razburljive igre

V nedeljo, 19. 9. 1982 so člani balinarskih sekcije Iskre Horjul ter ŠD Horjul organizirali veliki balinarski turnir v počastitev 25-letnice tovarne Iskre Horjul ter 20-letnice obstoja balinarske sekcije Iskre Horjul. Na turnir so povabili 12 najmočnejših ekip iz notranjske, gorenjske in ljubljanske balinarske lige. Vabilu se ni odzvala le ekipa Podlipce.

Tekmovanje se je tudi tokrat pričelo v hladu in megli ob 8. uri zjutraj, vendar to ni motilo ne tekmovalcev, ne navijačev, ki so spremljali turnir od začetka do konca. Ekipa so se z vsemi močmi borile tako rekoč za obsta-

nek, saj je že po prvi tekmi premagana ekipa izpadla iz nadaljnega tekmovanja.

Na dveh odlično pripravljenih stezah balinista so se ves čas odvijali zagriženi boji nasprotnikov, ki jih je določil žreb, posamezne tekme pa so prav gotovo dosegle vrhunsko raven. Ekipa so bile namreč dokaj izenačene, svojo premoč je pokazala le ekipa Radna z Brezovice, ki je z lahkoto premagovala nasprotnike.

Finalne tekme, v katerih so se za prva tri mesta pomerile ekipe Radna, Rakek in Tovil, so bile razburljive in čutili je bilo napetost med tekmovalci in gledalci. Balinarji so znova dokazali, da je njihov šport miren in preudaren, brez nesoglasij in tudi zelo privlačen za gledalca. To potrjuje tudi dejstvo, da se z balinanjem ukvarja vedno več mladih, perspektivnih tekmovalcev, ki bodo nekoč prav gotovo še marsikaj dosegli!

Po pričakovanju so bili najboljši tekmovalci ekipe Radna, ki so v bojih z nasprotniki izvedli nekaj neverjetnih potez tako v bližnjem kot v izbijanju.

Končni vrstni red: 1. Radna, 2. Rakek, 3. Tovil, 4. Logatec, 5. Žiri, 6. Horjul I, 7. Idrija, 8. Horjul II, 9. Vrhnika, 10. Cerknica, 11. Svoboda

Tekmovanje, ki se je končalo ob 17. uri, je ves čas potekalo pod budnim nadzorstvom sodnika – Alojza Ločnikarja, ki je ob koncu tudi skupaj s predsednikom ŠD Horjul – Janezom Garbajšem podelil pokale trem zmagovalnim ekipam.

Turnir je uspel, člani ŠD Horjul pa so dokazali, da so odlični organizatorji, saj so se tako kolesarji v soboto kot balinarji v nedeljo poslovili – prepričani, da še pridejo – z besedami: Trikrat zdravo za Horjul!

JELKA VRHOVEC

Gasilsko društvo Rudnik nadaljuje z zmagami

Gasilsko društvo Rudnik še vedno nadaljuje z marljivim delom in z uspehom vzgaja nove pionirske vrste. Leta 1974 smo ustanovili prvo pionirsko deseto. Sodelovali so na občinskih, področnih in republiških tekmovanjih. Dosegli so odlične rezultate. Vsi ti uspehi so pripomogli, da smo v naše društvo pridobili še večje število pionirjev. Dolgoletna želja društva je bila, vključiti tudi pionirke, oziroma ustanoviti žensko deseto. Letos so se pionirjem pridružile tudi pionirke.

V letošnjem letu je bilo organizirano občinsko in področno tekmovanje v spomin revolucionarju in prvemu predsedniku Gasilske zveze SR Slovenije. Matevžu Hacetu. Tekmovanja so se udeležili pionir-

ke, pionirji in mladinci. Na občinskem in področnem tekmovanju so v svojih skupinah bili zmagovalci.

Da smo dosegli tako lepe uspehe, se moramo zahvaliti požrtvovalnosti obeh mentorjev in seveda tudi pionirjem, pionirkam in mladincem. Na vajah, ki jih ni malo, so izredno marljivi in požrtvovalni. Svojo sposobnost in znanje želijo še bolj razširiti in utrditi.

Za razumevanje in sodelovanje se zahvaljujemo tudi vodstvu Osnovne šole Oskar Kovačič in podružnični šoli Rudnik.

Dolgoletno delo gasilskega društva Rudnik se najbolje izraža v doseženih uspehih.

Prvi korak prva zmaga! CIRIL PURKART

SLABA OCENA ZA NAŠO SKUPNO VARNOST V CESTNEM PROMETU – 2. DEL

Šola lahko naredi veliko

Po šolah organizirajo kolesarske tečaje in to veliko pomaga. Žal pa mladi potem včasih pozabijo na cesti na šolsko znanje, vendar so le vestnejši kolesarji kot starejši. Miličniki pa ugotavljajo, da prepogosto puščajo mladi svoje kolesarske izkaznice doma, čeprav bi jih morali nositi s seboj, tako kot odrasel voznik dovo-ljenje.

Viškim šolam so pred kratkim očitali, da nimajo posebnih načrtov za varno pot v šolo, pa se je izkazal očitek neupravičen. Le šola v Trnovem ni imela takšnega načrta, ker imajo en sam prehod za pešce do svoje šole in ga uporabljajo vsi. Tudi tam bodo sedaj izdelali celovit načrt.

Prometni krožki so v šolah v začetku dobro obiskani, po drugem predavanju pa začne obisk pešati. Tako vseh 72 ur, ki niso obvezne, opravi le malo učencev. To je sicer glede na obreme-

njenost s šolo tudi delno razumljivo, vsekakor pa ni varno in zdravo. V otroških vrtcih pa imajo tudi uspešno akcijo »kaj ve cibican o prometu«.

»Sedaj hodimo miličniki v šolo na sestanke s starši in tudi predavamo po šolah. Z otroki skušamo imeti tesne in pristranske stike, da bi jim vcepili prometna pravila in s tem zagotovili njihovo varnost. Takšnega sodelovanja bo še več in mi bomo vložili napore vanj,« nam je povedal pomočnik komandirja postaje Vič-Rudnik JAN-NEZ JANŽELJ. »Po novem zakonu je za šoloobvezne otroke obvezen tudi varnostni znak. Ta je v obliki medvedka, deteljice, trikotnika in še česa kar odseva luč, saj je odbojno steklo. To opozori voznika, da je na cesti »nekaj« in to se je zelo izkazalo že večkrat. Posebej koristno je to izven naselij.

Veliko je letos naredila za varnost otrok narodna zaščita. Mi pa bomo poskrbeli tudi za ustrezne označbe, kjer jih še ni, čeprav bi bilo dobro, da bi o temu več razmišljali tudi v krajevnih skupnostih. Pred osnovno šolo Rakitna tako na primer sploh ni znaka za šolo in na cesti ni označbe.

Sodelavcem ponesrečenega ne sme biti vseeno

Pri prometnih nezgodah zaradi neprimerne hitrosti gre največkrat za nalet ali pa podcenjevanje ovinka. Pri napakah v križiščih gre za nespoštovanje rdeče luči, menjavanje prometnih pasov in zavijanje na levo. Seveda pa ta nevarnost zaradi menjavanja prometnih pasov ne sme biti izgovor za voznike tovornjakov, ki vztrajno vozijo po zunanjih pasovih, pa čeprav bi morali izključno po notranjih, to je skrajno desnem pasu. Miličniki jih v svojih akcijah zato tudi kaznujejo in da bi bila zadeva popolna, se profesionalni vozniki čudijo zakaj. O predpisu, da mora tovornjak voziti desno niso še slišali! Da ne gre za sprenevedanje kaže nekaj dni star primer, ko je voznik tovornjaka ves besen odšel na Postajo milice z miličnikom in od njega zahteval, da mu pokaže kje to piše v zakonu. Ko je videl črno na belem, si je izpisal številko Uradnega lista in povedal, da bo sprožil to vprašanje v združenju, saj sploh ne more razumeti kako mora biti zapisana v zakonu takšna neumnost, da mora tovornjak voziti po skrajno desnem pasu. V vsej Zahodni Evropi velja tak predpis že desetletja, vendar pri nas doslej »kraljev cest« nismo s tem »mučili«. Skrajni čas pa je bil, da smo začeli, saj ravno tovornjaki povzročajo zamaške na cestah in zato tudi niz nevarnih situacij.

Pešci imajo na vesti predvsem nenadne prihode na cestišče. Včasih se kateri vede tako, kot da ne bi bil še nikoli na cesti. Nenadna zaviranja povzročajo potem marsikaj: nalete, trke, udarce ob prvo vetrobransko steklo itd. Pešec pa začuden gleda čemu vse to, saj njemu vendar nič ni.

Posebno poglavje vsega pa je alkohol. Miličniki ga ostro preganjajo, vendar vinjenih voznikov ne zmanjka. Ker so vozniki vinjeni tudi dopoldne, ali takoj po koncu dela, pomeni, da pijejo na delu. Kaj torej počno v tovarniških bifejih? Kaj počno vratarji mimo katerih tihota-

pijo pijačo? Voznik, ki začne piti že ob šestih zjutraj ali celo prej, je seveda ob 14. uri že na koncu z močmi. Do nesreče potem ni več daleč. Tu bi morali opraviti nekaj tudi delavski sveti, sindikati in sodelavci. To bi bilo najučinkovitejše. Nesreče sodelavcev bi lahko obravnavali tudi na delovnem mestu, seveda na obziromen način in tako potaagali k boljši prometni varnosti. Podobno vlogo bi morala opraviti v krajevem okolju organizacija SZDL.

Miličniške akcije izboljšujejo varnost

Miličniki postaje Vič-Rudnik in oddelkov izvedejo vsak dan več varnostnih akcij po cestah. Nadzorujejo treznost, merijo hitrost, kontrolirajo kolesarje in pešce. Nadzorujejo pri tovornjakih uporabo tahografov na katere vozniki preprosto pozabljajo in še drugače skrbijo za boljšo varnost. Pri kolesarjih opazajo prevečkrat Angleže, t.j. je tiste, ki vozijo po levi. Kolesa so večkrat tudi brez ustrezne opreme in zato bodo nad kolesarji izvajali odslej poostren vsakodnevni nadzor. Res pa je tudi to, da so kolesarske steze slabe in da jih je malo.

Označbe ali boljša razsvetljava tudi izboljšajo varnost. To se je pokazalo na križišču na Škofljici, kjer se je število nezgod zmanjšalo, odkar so križišče razsvetlili.

Sedanje jesensko vreme pa zahteva veliko pazljivosti. Občina Vič-Rudnik je kmetijsko področje in bo zato veliko vozov in kmetijske mehanizacije na cestah ali ob njih. Seveda pa bi morali v interesu varnosti kmetje skrbeti, da ne nanesejo na cesto zemljo in še vse drugo, saj lahko to botruje nesreči. Megla bo tudi otežila vožnjo in za pešce je najbolj zdravo, da hodijo čim bolj ob robu ceste. Res največkrat ni pločnikov in so robovi ceste blatni, umazani in mokri, večkrat je že povsem izginil asfalt, vendar je bolje imeti blatne čevlje, kot pa mrtvaške, lepenkaste čevlje.

In kdaj je na cestah najvarneje? Četrtek je po statistiki najmanj nesreč, malo jih je še v nedeljo, manj ponedeljek in torek, nevaren je petek (posebej popoldne) in najnevarnejša je sredo. V viški občini pa je najbolj nevarno področje Tržaška cesta.

MILOVAN DIMITRIČ

